Answer:

Upon delving into the teachings of the Quran, traditions, and Islamic wisdom, we come to understanding a fundamental distinction between the world of appearances and the true world. The current world we inhabit, although tangible and concrete, is essentially a mere reflection of reality; a transient image, a blend light and darkness, truth and falsehood, justice and oppression, beauty and ugliness intertwined.

In this world, truths are often veiled by appearances, requiring faith, insight, and divine guidance for discovery. In contrast, the hereafter is a realm of revelation and intuition, where nothing remains concealed from the eyes of truth-seekers.

In the hereafter, actions, intentions, qualities, and beliefs are laid bare in an objective and complete manner. There is no room for concealment, hypocrisy, pretence, or deception. It is a realm of unveiling, where each individual will be true to their essence, not the façade they projected. This contrast between the present world and the hereafter presents us with a crucial decision:

سؤال:

واقعيت دنيا چيست؟ حقيقت آخرت كدام است؟

جواب:

با نگاهی عمیق به آموزههای قرآن، روایات و حکمت اسلامی درمی یابیم که تفاوت اساسی میان دنیای تصویری و دنیای حقیقی وجود دارد. دنیایی که اکنون در آن زندگی می کنیم، اگرچه محسوس و ملموس است، اما از نظر معرفتی، سایهای از واقعیت است؛ تصویری ناپایدار، ترکیبی از نور و تاریکی، حق و باطل، عدالت و ظلم، و زبایی و زشتی در هم تنیده.

این دنیا جایی است که حقیقتها غالباً در نقاب ظاهر پنهان می شوند، و انسان، برای کشف آنها، نیازمند ایمان، بصیرت و هدایت الهی است. در مقابل، آخرت دنیای کشف و شهود است؛ جایی که هیچ چیز از چشم حقیقت جویان پنهان نمی ماند.

در آنجا، صورت اعمال، نیات، صفات و باورها در جلوهای عینی و تام ظاهر می شوند. دیگر امکان پنهانکاری، نفاق، خودنمایی یا فریب وجود ندارد. آنجا سرای پردهبرداری است، جایی که هر فردی، همان خواهد بود که هست؛ نه آنچه وانمود می کرد.

این دوگانگی میان دنیا و آخرت، ما را با یک انتخاب اساسی روبهرو میکند:

Do we base our lives on illusions or reality? Do we chase after the transient, alluring facades of this world, or do we strive to embody eternal virtues such as honesty, humility, servitude, love, and piety?

Islam provides guidance: this world is a passage, not a destination. It is a test of illusions. Yielding to its allurements will lead us away from truth, while using it as a tool can guide us towards truth.

Imam Ali (AS) wisely stated: "Whoever looks at it, it will blind him, and whoever sees it (learns a lesson) becomes blind" (Nahj al-Balagha, Wisdom 421)

Therefore, navigating through this world of illusions to reach the real world requires opening the eyes of the heart, delving beneath the surface, and seeking truth in all things. This truth-seeking perspective not only illuminates the path to the hereafter but also provides peace, purpose, dignity, and stability in this world that no illusion can offer.

For further insights, please refer to the article "From Appearance (the Mirror of the World) to Truth (the Ray of the Hereafter)" in the Articles section.

آیا زندگیمان را بر اساس تصویر بسازیم، یا حقیقت؟ آیا به دنبال جلوههای فریبنده، زودگذر و خوشرنگ دنیوی باشیم، یا در پی کسب صفات جاودانهای چون صداقت، تواضع، بندگی، مهر و تقوا؟

اسلام، راه را روشن کرده است: دنیا، گذرگاه است؛ نه قرارگاه. تصویری است برای آزمودن. اگر دل به آن بسپاریم، ما را از حقیقت دور میسازد. و اگر آن را ابزار بسازیم، ما را به حقیقت میرساند.

امام على (ع) فرمود: «مَن أَبصَرَ بِهَا بَصَّرَتْهُ، وَمَن أَبصَرَ إِلَيْهَا أَعْمَتْهُ.» (هر كه آن را ببيند، (عبرت گيرد) بينا مى شود و هر كه به آن بنگرد، (دل ببندد) كور مى گردد.) (نهج البلاغه، حكمت ۴۲۱)

بنابراین، تنها در صورتی میتوان از این دنیای تصویری عبور کرد و به دنیای حقیقی راه یافت که انسان، چشم دل را بگشاید، از سطح به عمق برود، و در هر چیز، حقیقت آن را بجوید. این نگاه حقیقت جویانه، نهتنها مسیر آخرت را روشن میکند، بلکه حتی در همین دنیا نیز آرامش، معنا، عزت و ثباتی به انسان میبخشد که هیچ تصویری توان ایجاد آن را ندارد.

برای اطلاعات بیشتر، لطفا به مقاله «ا**ز ظاهر** (آینهی دنیا)، تا حقیقت (پرتو آخرت)» در بخش مقالات مراجعه کنید.